

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 40C/70/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1412213929
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Kubiš
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2015:1412213929.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV samosudcom JUDr. Michalom Kubišom v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpený Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanému: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, o náhradu majetkovej škody vo výške 125,- eur a nemajetkovej ujmy vo výške 440,- eur, takto

rozhodol:

Súd konanie o návrhu žalobcu na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti žalobcu vo veci namietaného porušenia práva na zákonného sudcu a práva na nestranný súd **z a s t a v u j e** .

Súd návrh žalobcu na prerušenie konania do právoplatného skončenia konania o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhla predložiť Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR Súdnemu dvoru EÚ v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010 **z a m i e t a** .

Súd žalobu **z a m i e t a** .

Súd žalovanému náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou domáhal od žalovaného náhrady majetkovej škody vo výške 125,- eur a nemajetkovej ujmy vo výške 440,- eur, ktorá mu mala vzniknúť nesprávnym úradným postupom tunajšieho súdu v exekučnom konaní.

Na odôvodnenie žaloby uviedol, že ako oprávnený v exekučnom konaní navrhol súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu na vymoženie svojej pohľadávky voči povinnému - P. P. - dlžníkovi zo zmluvy o úvere. Súdny exekútor požiadal Okresný súd Bratislava IV (ďalej len "exekučný súd") o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, pričom povinnosťou exekučného súdu bolo rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia do 15 dní od jej doručenia exekučnému súdu. Exekučný súd však rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 13.08.2010, a to rozhodnutím o poverení. K rozhodnutiu o poverení tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby (omeškanie viac ako 8 mesiacov), pričom uvedeným nesprávnym úradným postupom exekučného súdu mala byť žalobcovi spôsobená majetková škoda a nemajetková ujma. Majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s činnosťou žalobcu vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej, pričom žalobca v tomto období vynaložil na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému sumu 70,- eur, na udržiavanie a správu informačného systému sumu 40,- eur a na administratívne spracovanie textov urgencií

adresovaných exekučnému súdu, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií adresovaných exekučnému súdu, na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde sumu 15,- eur. Náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch si žalobca uplatnil ako spravodlivú satisfakciu za porušenie jeho základných práv, pretože samotné konštatovanie ich porušenia nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Uviedol, že nesprávny úradný postup exekučného súdu je dôsledkom jeho nesústreďenej činnosti takej intenzity, ktorá má za následok zbytočné prietahy v konaní spojené so zásahom do výkonu majetkových práv žalobcu. Poukázal na to, že neexistencia akéhokoľvek účinného vnútroštátneho prostriedku nápravy spôsobilého reštituovať vzniknutú situáciu, resp. vyvolaný zásah do zákonných nárokov a základných práv žalobcu v spojení s absolútnou nemožnosťou vrátenia strateného času vyvolala u žalobcu, resp. u členov riadiacich orgánov spoločnosti, ako aj u jej majiteľov pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery v právo a rovnosť v spoločnosti. Zbytočné časové omeškanie v rozhodovaní exekučného súdu spôsobilo v súvislosti s vymáhanou pohľadávkou a jej príslušenstvom zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít žalobcu, ako aj zánik už vytvorených podnikateľských plánov. Vyvolaná strata zisku z realizovaného obchodu spôsobila hospodársku stratu na strane žalobcu, ale aj na strane jeho majiteľov. Uviedol tiež, že nezákonným zásahom vyvolaná situácia ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy žalobcu a spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať. Žalobca si uplatnil ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci a vyvolanie rizík ohrozujúcich konečné vymoženie pohľadávky, sumu 440,- eur, ktorú vyčíslil ako alikvotný pomer 55,- eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu na základe aplikácie doktríny ústavného súdu, podľa ktorej ak ide o zbytočné prietahy v konaní je spravodlivé, aby sa na každý rok poznačený prietahmi uplatnila satisfakcia vo výške 20.000,- Sk, t.j. cca 660,- eur.

Žalovaný žiadal žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Poukázal na to, že všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prietahy v konaní súdu, toto právo má iba predseda súdu alebo Ústavný súd SR. Uviedol tiež, že žalovaný nárok bol na súde uplatnený predčasne, keďže neuplynulo 6 mesiacov od prijatia žiadosti žalobcu o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody. Pokiaľ ide o namietanú lehotu 15 dní uviedol, že samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamená automaticky prietahy v konaní. S poukazom na ustanovenie § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. uviedol, že žalobca nepreukázal, že by podal sťažnosť na prietahy, resp. žiadosť o prešetrenie vybavenia sťažnosti, že by existovalo právoplatné rozhodnutie vydané v disciplinárnom konaní, ktorým by sa konštatovalo, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, že by existovalo právoplatné rozhodnutie ESLP, ktorým by sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo právoplatné rozhodnutie Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorým by ústavný súd konštatoval porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Nie je tak preukázaný nesprávny úradný postup súdu spočívajúci v existencii prietahov. Čo sa týka samotnej majetkovej škody a nemajetkovej ujmy uviedol, že žalobca nepreukázal vznik ani výšku materiálnej škody, nepreukázal vznik nemajetkovej ujmy a ani to, že by sa mala poskytovať jej náhrada v peniazoch. Poukázal tiež na aspekt dobrých mravov, keď žalobca je vnímaný ako spoločnosť využívajúca neprijateľné podmienky, zneužívajúc slabé finančné a právne vedomie nízkopríjmových osôb. Pokiaľ si žalobca uplatňuje nárok na náhradu škody voči štátu, ktorá mu mala vzniknúť práve pri jeho spornej a negatívne vnímanej podnikateľskej aktivite, takýto postup možno považovať za konanie, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi. Napokon poukázal na absenciu príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmu.

Súd nariadil na prejednanie veci samej pojednávanie na deň 16.06.2015, na ktoré sa však napriek riadnemu predvolaniu žalobcu, jeho právny zástupca ani žalovaný nedostavili. Žalovaný ospravedlnil svoju neúčast' podaním doručeným súdu elektronickou poštou dňa 11.06.2015 s tým, že o odročenie pojednávania nežiadal. Právny zástupca žalobcu podaním doručeným súdu elektronickou poštou dňa 11.06.2015 požiadal o odročenie pojednávania z dôvodu podaného návrhu na prerušenie konania do rozhodnutia Súdneho dvora EÚ o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhol predložiť žalovaný v 1. rade - Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR v konaní o náhradu škody pre porušenie práva EÚ prebiehajúcim na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010. Zároveň požiadal o zrušenie nariadeného pojednávania z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a

sudcu. Zopakoval dôvody uvádzané v žalobe, podľa ktorých sú vylúčení všetci sudcovia tunajšieho súdu. Ďalej uviedol, že mu bolo doručené uznesenie krajského súdu o tom, že sudcovia tunajšieho súdu nie sú vylúčení z prejednávania veci, avšak s týmto rozhodnutím nesúhlasí, preto podal na Ústavný súd SR ústavnú sťažnosť vo veci namietaného porušenia práva na zákonného sudcu a práva na nestranný súd. Navrhol konanie prerušiť až do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o tejto jeho ústavnej sťažnosti. Ďalším podaním doručeným súdu elektronickou poštou rovnako dňa 11.06.2015 žalobca navrhol konanie prerušiť podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. do právoplatného skončenia konania o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhla predložiť Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR Súdnemu dvoru EÚ v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010, predmetom ktorého je náhrada škody pre porušenie práva Európskej únie, ktorého sa mal dopustiť Okresný súd Prešov v exekučnom konaní vedenom proti žalobkyni na základe neprijateľnej rozhodcovskej doložky, v ktorom sa vymohlo plnenie na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky, ako aj v rozpore so zákonmi schválenými z dôvodu transpozície smerníc EÚ zameranými na ochranu spotrebiteľa na finančnom trhu. Poukázal na to, že v uvedenom konaní vystupujú na strane žalovaných v 1. rade Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR a v 2. rade POHOTOVOSTĚ, s.r.o.. Uviedol tiež, že Okresný súd Prešov v danom konaní rozhodol o prerušení konania podľa § 109 ods. 1 písm. c) O.s.p. do rozhodnutia Súdneho dvora EÚ o prejudiciálnych otázkach (ktoré žalobca v návrhu na prerušenie konania od citoval). Mal za to, že zodpovedanie predmetných prejudiciálnych otázok má pre ďalší priebeh a rozhodnutie v konaní zásadný význam.

K tomu súd uvádza, že o námietke zaujatosti Krajský súd v Bratislave už právoplatne rozhodol a rovnako už bolo právoplatne rozhodnuté aj o identickom návrhu žalobcu na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti žalobcu vo veci namietaného porušenia práva na zákonného sudcu a práva na nestranný súd podaného z rovnakého dôvodu (uznesením tunajšieho súdu zo dňa 18.07.2014, č.k. 40C/70/2012-64 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 31.03.2015, č.k. 2Co/718/2014-100), a to tak, že uvedený návrh na prerušenie konania bol zamietnutý. Vzhľadom na uvedené, nakoľko nedošlo k žiadnej relevantnej zmene oproti predchádzajúcemu stavu, súd konanie o identickom návrhu žalobcu na prerušenie konania s poukazom na ustanovenie § 104 ods. 1 v spojení s § 159 ods. 3 O.s.p. a § 167 ods. 2 O.s.p. (za použitia analógie) pre prekážku veci právoplatne rozhodnutej zastavil (obdobne porov. uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 17.07.2013, sp. zn. 29 Cdo 1301/2013 uverejnené v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk Najvyššieho súdu Českej republiky č. 10/2013 pod č. 99). Čo sa týka ďalšieho návrhu žalobcu na prerušenie konania do právoplatného skončenia konania o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhla predložiť Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR Súdnemu dvoru EÚ v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010, tento pre nesplnenie zákonných predpokladov na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. súd zamietol. Zodpovedanie predmetných prejudiciálnych otázok v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010 (ktorého existenciu, predloženie prejudiciálnych otázok a ani ich skutočné znenie žalobca mimochodom žiadnym spôsobom nepreukázal, hoci tak mohol jednoducho urobiť tým, že by predložil tunajšiemu súdu uznesenie Okresného súdu Prešov, ktorým tento súd konanie prerušil) nemá žiadny význam pre rozhodnutie súdu v prejednávanej veci, nakoľko žiadna z prejudiciálnych otázok, ktoré mali byť predložené Súdnemu dvoru EÚ zo strany Okresného súdu Prešov, nemá akúkoľvek vecnú súvislosť s predmetom konania v posudzovanej veci. Konanie vedené na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010 má odlišných účastníkov (na strane žalobcu) a celkom odlišný skutkový základ žalovaného nároku. V prejednávanej veci sa totiž rieši otázka zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom tunajšieho súdu v exekučnom konaní, ktorý nemal dodržať zákonnú lehotu na rozhodnutie o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Zodpovedanie označených prejudiciálnych otázok Súdnym dvorom EÚ je tak bez akéhokoľvek významu na posudzovanú vec. Navyše v prejednávanej veci nebol daný už samotný vecný základ žalovaného nároku (čo viedlo k zamietnutiu žaloby ako takej, ako bude vysvetlené nižšie), a preto prerušenie konania (z akéhokoľvek dôvodu) by postrádalo akýkoľvek racionálny základ. Z uvedeného dôvodu preto súd tento návrh žalobcu na prerušenie konania ako nedôvodný zamietol.

Vzhľadom na nedôvodnosť obidvoch návrhov žalobcu na prerušenie konania (v súvislosti s ktorými žalobca požiadal o odročenie pojednávania) mal súd zároveň za to, že žalobca nepožiadaval z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania, a preto vec za splnenia podmienok podľa § 101 ods. 2 O.s.p. prejednal v neprítomnosti účastníkov ako aj právneho zástupcu žalobcu.

Súd vykonal vo veci dokazovanie a zistil nasledovný skutkový stav:

Žalobca ako oprávnený subjekt podal na Exekútorskom úrade súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého so sídlom v Bratislave dňa 21.06.2010 návrh na vykonanie exekúcie na vymoženie svojej pohľadávky voči povinnému - Milan Mach - dlžníkovi (v postavení spotrebiteľa) zo zmluvy o úvere. Exekučným titulom bol rozsudok rozhodcovského súdu. Súdny exekútor doručil tunajšiemu súdu ako exekučnému súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 04.08.2010. Dňa 13.08.2010 exekučný súd poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie.

Uvedený skutkový stav mal súd za preukázaný z pripojeného exekučného spisu sp. zn. 15Er/2348/2010.

Žalobca podaním zo dňa 13.06.2014 oznámil hromadne do všetkých konaní vedených na tunajšom súde v oddelení 40C, v ktorých vystupujú rovnakí účastníci a predmetom konania je náhrada majetkovej škody a nemajetkovej ujmy v dôsledku nesprávneho úradného postupu exekučného súdu v exekučných konaniach, že do spisu tunajšieho súdu sp. zn. 11C/223/2012 založil znalecký posudok č. 1/2014 ohľadne stanovenia majetkovej škody, ktorého obsahom navrhol vykonať dokazovanie. K tomu súd uvádza, že v kancelárii 11C tunajšieho súdu zisťoval, či bol do predmetného spisu skutočne založený označený znalecký posudok, pričom bolo zistené, že žiadny znalecký posudok sa v spise sp. zn. 11C/223/2012 nenachádza. Preto súd ani nemohol vykonať dokazovanie uvedeným znaleckým posudkom, ktorý by mal mimochodom (ak by bola preukázaná jeho existencia) povahu listinného dôkazu (keďže si ho dal vypracovať žalobca ako účastník konania, a nie súd v súdnom konaní). V zmysle § 101 ods. 2 druhá veta za bodkočiarkou O.s.p. bol súd pritom povinný prihliadnuť iba na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy. Okrem toho súd poukazuje na to, že v zmysle § 120 ods. 1 O.s.p. iba súd rozhoduje o tom, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná. Súd nie je povinný vyhovieť každému návrhu účastníka na vykonanie dokazovania, a to predovšetkým vtedy, ak navrhnutý dôkaz nepovažuje za významný pre svoje rozhodnutie. Práve označený dôkaz týkajúci sa výšky majetkovej škody by súd (ak by aj bola preukázaná jeho existencia) nepovažoval (z dôvodu nepreukázania samotného základu žalovaného nároku) za významný pre rozhodnutie v prejednávanej veci, a preto jeho vykonanie by bolo (okrem iného) aj nadbytočné a nehospodárne.

Po právnej stránke súd vec posúdil nasledovne:

Podľa § 3 ods. 1 písm. d) zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom do 31.12.2012 (ďalej len "zákon č. 514/2003 Z.z.") štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a) bod 1 zákona č. 514/2003 Z.z. vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. v znení účinnom od 01.01.2013 štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky.

republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. v znení účinnom od 01.01.2013 pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prieťahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení účinnom do 31.05.2011 (ďalej len "zákon č. 233/1995 Z.z.") súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Žalobca sa v posudzovanej veci domáhal náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu mala byť spôsobená nesprávnym úradným postupom tunajšieho súdu v exekučnom konaní, ktorý nerozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej 15-dňovej lehote.

V prvom rade čo sa týka námietky žalovaného ohľadne predčasnosti uplatnenia nároku žalobcu na súde z dôvodu, že ku dňu podania žaloby ešte neuplynula 6-mesačná lehota na predbežné prerokovanie

žiadosti žalobcu o náhradu škody na príslušnom orgáne v zmysle § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., súd uvádza, že rozhodujúce bolo to, či táto lehota uplynula ku dňu rozhodovania súdu, a nie ku dňu podania žaloby. Keďže v čase rozhodovania súdu uvedená lehota už uplynula, nebola predmetná námietka žalovaného uplatnená dôvodne, a preto súd pristúpil k vecnému posúdeniu žalovaného nároku.

Základnými predpokladmi objektívnej zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom sú: a) nesprávny úradný postup, b) škoda (majetková, resp. nemajetková ujma), c) príčinná súvislosť medzi škodou a nesprávnym úradným postupom.

V prejednávanej veci nebol splnený už prvý predpoklad zodpovednosti štátu za škodu v podobe nesprávneho úradného postupu, keď vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že exekučný súd poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie po 9 dňoch od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. K povereniu súdneho exekútora vykonaním exekúcie tak došlo v zákonnej 15-dňovej lehote v zmysle § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. (a nie s omeškaním viac ako 8 mesiacov ako to nesprávne uvádzal žalobca), a preto nemohlo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu exekučného súdu v zmysle § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z..

Vzhľadom na uvedené bolo nadbytočné (a bezpredmetné) zaoberať sa splnením zvyšných dvoch predpokladov zodpovednosti štátu za škodu, a preto súd už z tohto dôvodu žalobu žalobcu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že žalovanému, ktorý mal v konaní plný úspech, súd náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si náhradu trov konania neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava IV.

Odvolanie proti rozsudku musí obsahovať všeobecné náležitosti každého podania podľa § 42 ods. 3 O.s.p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, podpísané datované, v dostatočnom počte rovnopisov a s prílohami, v opačnom prípade bude rovnopis s prílohami vyhotovený na trovy účastníka), a náležitosti podľa § 205 ods. 1 O.s.p. (proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, v čom sa rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha).

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že (§ 205 ods. 2 O.s.p.):

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.